

Den gemena lögnen om falsk balans: Västerländska mediers medverkan till att dölja Israels folkmord i Gaza

Per den 4 juli 2025 är förödelsen i Gaza ofattbar. Uppskattningsvis har mellan 270 000 och 378 000 palestinier dött sedan starten av Israels senaste angrepp – en siffra som vida överstiger de officiellt rapporterade 57 000 direkta dödsfallen, som i sig är begränsade av kroppar begravda under spillror och otillgängliga områden. Ändå, inför detta oöverträffade massmord, fortsätter västerländska mainstreammedier att presentera en groteskt förvrängd berättelse under täckmanteln av "balans" och "objektivitet". Denna så kallade neutralitet är inget annat än medbrottslighet. Genom att ge lika stor vikt åt en ockuperande kärnvapenbestyckad stat och en belägrad, statslös befolkning under blockad och bombardemang, blir medieorganisationer aktiva medverkande i att dölja folkmordsvåld.

Undertryckta statistik och döljande av dödssiffror

Siffrorna berättar en historia som medierna vägrar konfrontera. En studie från januari 2025 i *The Lancet* uppskattade över 64 000 direkta dödsfall fram till mitten av 2024, och noterade att denna siffra var en underskattning med 41 %. Senare uppskattningar, som tog hänsyn till indirekta dödsfall från svält, sjukdomar och infrastrukturens kollaps, projicerade en total dödssiffra på upp till 186 000 i juli 2024. Med hänsyn till den fortsatta eskaleringen sedan dess är det nuvarande intervallet på 270 000 till 378 000 inte spekulativt – det är grundat i historiska modeller för överdödlighet i konfliktzoner. Ändå klamrar sig medierna fast vid Gazas hälsoministeriums begränsade siffra, ifrågasätter dess trovärdighet genom att kalla det "Hamasstyrt", samtidigt som de ignorerar ministeriets långa historia av noggrannhet under tidigare israeliska attacker. Denna medvetna underrapportering spädar ut katastrofens omfattning och fördröjer global upprördhet.

Grymhetspropaganda och avfärdade skräckhistorier

Det journalistiska brottet handlar inte bara om utelämnanden utan också om förvrängningar. Tidigt i kriget ekade globala rubriker hemska och overifierade historier: **40 halshuggna spädbarn, ett spädbarn bakat i en ugn, ett foster skuret ur moderns livmoder**. Dessa påståenden, som spridits brett av politiker och okritiskt förstärkts av medier som CNN och Sky News, fungerade som emotionella förevändningar för Israels vedergällningskampanj. USA:s president Joe Biden upprepade själv halshuggnings påståendet i ett offentligt tal. Inga bevis har någonsin bekräftat något av dessa anklagelser. Till och med den israeliska regeringen medgav senare att de inte kunde bekräfta dem. Ändå har många av dessa medier fram till idag inte utfärdat formella tillbakadraganden. Vissa hänvisar fortfarande till de avfärdade påståendena som om de vore fakta.

Detta är inte journalistik. Detta är grymhetspropaganda – en mekanism för att rättfärdiga massmord och tysta dissidenter. När överifierade skräckhistorier får omedelbar, okritisk sändningstid medan dokumenterade israeliska krigsbrott behandlas med skepsis eller helt förringas, framträder ett mönster: avhumaniseringen av palestinier och isoleringen av israelisk straffrihet.

Institutionell partiskhet och mediesamverkan

Den systemiska naturen av denna partiskhet är tydlig. BBC, under Mellanösternredaktören Raffi Berg, har begravt undersökande innehåll som *Gaza: Läkare under attack*, bara för att det räddades av modigare medier som Channel 4. CNN fortsatte att sända israeliska påståenden långt efter att de avfärdats, och ignorerade till och med interna invändningar, som beskrivs i Al Jazeeras dokumentär *Failing Gaza*. Amerikanska medieinstitutioner som *The New York Times* införde Orwellianska redaktionella riktlinjer som förbjöd ordet "folkmord", även när Internationella domstolen fann Sydafrikas folkmordsfall mot Israel trovärdigt. Europeiska mediekonglomerat som Axel Springer har ekonomiska intressen i den olagliga bosättningsekonomin, och drar direkt nytta av expropriering samtidigt som de formar rapporteringen genom dotterbolag som Politico.

Tystandet av vittnen: Ett krig mot journalistik

Till det mediala vakuumet har Israel förbjudit alla utländska journalister att resa in i Gaza sedan attackens början, vilket säkerställer att den enda förstahandsrapporteringen kommer från palestinska journalister under belägring. Dessa lokala reportrar har betalat det yttersta priset för sin rapportering – cirka 250 har dödats av israeliska styrkor, ett dödstal som inkluderar de som tydligt identifierats som press. Genom att eliminera vittnen och tysta oberoende röster säkerställer Israel att dess version av händelserna dominerar den globala berättelsen.

Falsk balans: Ett verktyg för vilseledning

Det som binder samman dessa fall är inte bara partiskhet utan en medveten arkitektur. Falsk balans är inte en neutral ram – det är ett verktyg för vilseledning. Precis som klimatförnekare en gång presenterades bredvid klimatforskare och antivaxxare fick plattformar mot medicinsk konsensus, begravs folkmordet i Gaza under en falsk likvärdighet mellan ockupant och ockuperad. Men detta är ingen debatt. Detta är en ensidig slakt, med över en kvarts miljon palestinier döda, jämfört med en bråkdel av det antalet på den israeliska sidan.

Kostnaden för medbrottslighet

Konsekvenserna av denna lögn är enorma. Den fördröjer internationella åtgärder. Den tillåter förövare att agera med straffrihet. Den utplånar lidandet för ett helt folk under belägring. Den uppmuntrar framtida brott. Västerländska medier måste överge sin förevändning om neutralitet, konfrontera verkligheten av Israels handlingar i Gaza och rätta till rekordet över de fabricerade lögner de hjälpt till att sprida. Gazas blod kräver inget mindre.

Att förbli tyst – eller ännu värre, att förbli “balanserad” – är att stå på folkmordets sida.